II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 13ης Φεβρουαρίου 1985

σχετικά με την προτιμησιακή τιμή του φυσικού αερίου για τους ολλανδούς που καλλιεργούν δενδροκηπευτικά

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(85/215/ΕΟΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 του Συμβουλίου της 18ης Μαΐου 1972 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των οπωροκηπευτικών (1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1332/84 (2), και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 234/68 του Συμβουλίου της 27ης Φεβρουαρίου 1968 περί κοινής οργανώσεως της αγοράς στον τομέα των ζώντων φυτών και των προϊόντων ανθοκομίας (3), όπως τροποποιήθηκε τελευταία με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 264/82 (4),

αφού κάλεσε, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 93 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο, τους ενδιαφερόμενους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους και λαμβάνοντας υπόψη αυτές τις παρατηρήσεις,

Εκτιμώντας ότι:

I

1. Στις Κάτω Χώρες υπάρχει ειδική τιμολόγηση του φυσικού αερίου που χρησιμοποιείται στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών. Εδώ και 10 χρόνια περίπου, επειδή η χρησιμοποίηση του βαρέος μαζούτ στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών αυξάνει το βαθμό μόλυνσης της ατμόσφαιρας, η ολλανδική κυβέρνηση ευνόησε τη χρησιμοποίηση του φυσικού αερίου στον τομέα αυτό. Προς το παρόν, πλέον του 95 % της κατανάλωσης ενέργειας στον τομέα της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών στην Ολλανδία προέρχονται από αυτό το αέριο.

2. Για να εκτιμηθεί αυτή η ειδική κατάσταση πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι στις Κάτω Χώρες:

— η παραγωγή του φυσικού αερίου εξασφαλίζεται, αφενός, από την Nederlandse Aardgasmaatschappij (NAM), που εκμεταλλεύεται το τεράστιο κοίτασμα του Groningen και, αφετέρου, από έναν ορισμένο αριθμό παραγωγών on- και offshore,

— η μεταφορά, η εισαγωγή, η εξαγωγή και η άμεση πώληση στους μεγαλύτερους πελάτες του δικτύου μεταφορών εξασφαλίζονται από την NV Nederlandse Gasunie de Groningen, καλουμένη κατωτέρω Gasunie,

— η διανομή στους μικρούς καταναλωτές εξασφαλίζεται από τις τοπικές εταιρείες που συμπράττουν στα πλαίσια της Vereniging van Exploitanten van gasbedrijven in Nederland, καλουμένη κατωτέρω Vegin.

Οι άμεσες πωλήσεις της Gasunie αντιπροσωπεύουν περίπου 45 % του διανεμηθέντος όγκου αερίου. Η Gasunie εξυπηρετεί 136 επιχειρήσεις διανομής, 29 κέντρα ηλεκτρισμού και 389 μεγάλες βιομηχανικές επιχειρήσεις, καθώς και τον τομέα της δενδροκαλλιέργειας που εκπροσωπείται, στο σύνολό του, από την «Landbouwschap».

Η Gasunie συνάπτει ατομικές συμβάσεις-τύπους με τους μεγάλους αγοραστές όποια κι αν είναι η κατηγορία των καταναλωτών. Οι παραδόσεις αερίου στους μεγάλους αγοραστές που καταναλώνουν ατομικά πάνω από 170 000 κυβικά μέτρα το χρόνο αποτελούν άμεσες ή έμμεσες παραδόσεις. Η Gasunie συνάπτει συμβόλαια με την Vegin για την πώληση στους μικρούς καταναλωτές και στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών.

(1) ΕΕ αριθ. L 118 της 20. 5. 1972, σ. 1.
(2) ΕΕ αριθ. L 130 της 16. 3. 1984, σ. 1.
(3) ΕΕ αριθ. L 55 της 2. 3. 1968, σ. 1.
(4) ΕΕ αριθ. L 27 της 4. 2. 1982, σ. 20.

3. Όσον αφορά τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών πρέπει να αναφερθεί ότι το 1981 μια προτιμησιακή τιμή προέβλεπε πιο ευνοϊκούς όρους. Η Επιτροπή, εκτιμώντας ότι αυτό το πλεονέκτημα που προκύπτει από τη συγκεκριμένη προτίμηση θα έπρεπε να θεωρηθεί ως ασυμβίβαστη ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 92 της συνθήκης, εξέδωσε, στις 15 Δεκεμβρίου 1981, απόφαση [1] που ουσιαστικά υποχρέωνε την ολλανδική κυβέρνηση να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίσει την κατάργηση της εν λόγω ενίσχυσης.

Μετά την έκδοση αυτής της απόφασης την οποία προσέβαλαν η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών και η Landbouwschap, στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, άρχισαν διαπραγματεύσεις μεταξύ της Επιτροπής και της ολλανδικής κυβέρνησης. Το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων υπήρξε μια συμφωνία για τους όρους ενός νέου συμβολαίου, μεταξύ της Gasunie και της Landbouwschap, που εφαρμόσθηκε από την 1η Απριλίου 1983 έως τις 30 Σεπτεμβρίου 1984.

Το συμβόλαιο αυτό προέβλεπε τα εξής κύρια στοιχεία:

α) ευθυγράμμιση της τιμής για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών και της τιμής για τη βιομηχανία, λαμβανομένης υπόψη της θερμαντικής ισοτιμίας μεταξύ του αερίου και του βαρέος μαζούτ, η οποία καθορίζεται από το «Centraal Bureau voor de Statistiek (CBS)»·

β) η τιμή που καθορίζεται από το μέσο όρο των τιμών CBS θα προσαυξάνονταν, εξάλλου, για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών με πριμοδότηση 0,5 cents/m³·

γ) εφαρμογή στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών τρίμηνης ρήτρας αναθεώρησης, όπως και στο βιομηχανικό τομέα.

Σε συνέχεια αυτής της συμφωνίας η Επιτροπή κατάργησε την απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1981 με απόφαση της 22ας Ιουλίου 1982 [2] και η κυβέρνηση της Ολλανδίας, καθώς και η Landbouwschap απέσυραν τις καταγγελίες τους από το Δικαστήριο.

4. Ένα νέο συμβόλαιο έχει συναφθεί μεταξύ της Gasunie, της Vegin, και της Landbouwschap, τέλος Σεπτεμβρίου 1984. Δεδομένου ότι η τιμή του αερίου διαπραγματεύθηκε μόνο μεταξύ της Landbouwschap, και της Gasunie δεν θα αναφέρονται στη συνέχεια του κειμένου παρά μόνο οι δύο τελευταίες. Το συμβόλαιο αυτό ισχύει για την περίοδο από την 1η Οτωβρίου 1984 έως την 1η Οτωβρίου 1985 και προβλέπει ουσιαστικά το πάγωμα της τιμής του αερίου για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών στο μέσο επίπεδο του έτους 1983, προσαυξημένο κατά ένα σταθερό ποσοστό 10 %, γεγονός που συνεπάγεται ύψος 42,5 cents/m³. Εάν είχε εφαρμοσθεί η λύση που ίσχυε από την 1η Απριλίου 1983, η τιμή θα έπρεπε να καθορισθεί σε 46,6 cents/m³ κατά το τέταρτο τρίμηνο του 1984 και 48 cents/m³ κατά το πρώτο τρίμηνο του 1985. Ωστόσο, η λύση αυτή δεν είχε εγκαταληφθεί οριστικά· συνεχίζει να ισχύει καταρχήν και θα μπορούσε ακόμα να χρησιμεύσει κατά την προαναφερόμενη περίοδο στο πλαίσιο ενός αντισταθμιστικού συστήματος. Πράγματι, εάν η τιμή που προκύπτει από την προγενέστερη λύση έπρεπε να κυμαίνεται κάτω από το επίπεδο της τιμής που εφαρμόζεται από την 1η Οκτωβρίου 1984, η διαφορά που προκύπτει θα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί σαν αντιστάθμιση για τα πλεονεκτήματα που επιτεύχθηκαν κατά την προηγούμενη περίοδο όπου η σχέση των τιμών θα ήταν αντίθετη.

Για το πρώτο τρίμηνο του 1985 η Gasunie «πάγωσε» επίσης τις τιμές για τη βιομηχανία, γεγονός που οδήγησε σε πτώση των τιμών κατά 1,341 έως 1,478 cents/m³ σε συνάρτηση με το μέγεθος των καταναλωτριών επιχειρήσεων. Αυτό αντιστοιχεί σε μείωση 3 % περίπου των τιμών στη βιομηχανία.

Το πλεονέκτημα που προκύπτει για μια εκμετάλλευση καλλιέργειας δενδροκηπευτικών, από το νέο καθεστώς, είναι λοιπόν:

— για το τέτερτο τρίμηνο του 1984, 4,1 cents/m³,

— για το πρώτο τρίμηνο του 1985, 5,5 cents/m³.

Το συμβόλαιο που έχει συναφθεί μεταξύ της Landbouwschap και της Gasunie αφορά αγορές περίπου 2,4 δισεκατομμυρίων κυβικών μέτρων φυσικού αερίου το χρόνο για 8 000 περίπου καλλιεργητές δενδροκηπευτικών.

5. Η Gasunie είναι επιχείρηση ιδιωτικού δικαίου, το κεφάλαιο της οποίας κατέχεται κατά 40 % από τις Staatsmijnen (ασκώντας εκ του νόμου τις δραστηριότητές τους αποκλειστικά βάσει των νόμων της αγοράς και των οποίων το κεφάλαιο έχει κατά 100 % το ολλανδικό κράτος), κατά 10 % από το ολλανδικό κράτος, κατά 25 % από την Shell Nederland και κατά 25 % από την Esso Nederland NV (Exxon). Οι συμβάσεις τύποι και οι συμφωνίες τιμών που έγιναν από την επιχείρηση αυτή είναι έτσι συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Το κέρδος που αποκομίζει το κράτος από τις δραστηριότητες της Gasunie συνίσταται από δύο στοιχεία: τους φόρους στο ακαθάριστο κέρδος — και τη συμμετοχή στο καθαρό καθαρό κέρδος — μετά την αφαίρεση των φόρων. Τα έσοδα που αποκομίζει το κράτος από τις δραστηριότητες της Gasunie, συμεριλαμβανομένου του κέρδους υπό μορφή φόρου, μπορούν να εκτιμηθούν σε 85 με 90 % περίπου του συνολικού κέρδους.

Η Gasunie διοικείται από συμβούλιο οκτώ ή δώδεκα μελών εκ των οποίων ένας ή δύο διορίζονται από τον Υπουργό Οικονομικών, οι δε άλλοι εκλέγονται από τη γενική συνέλευση των μετόχων. Ο διευθυντής επιλέγεται από τη γενική συνέλευση βάσει διπλού καταλόγου που προτείνεται από το συμβούλιο επιτρόπων και εγκρίνεται από τον Υπουργό Οικονομικών. Το συμβούλιο επιτρόπων περιλαμβάνει προς το παρόν οκτώ μέλη εκ των οποίων το ένα έχει διοριστεί από το κράτος, τρία αντιπροσωπεύουν την Staatsmijnen και δύο αντιπροσωπεύουν καθεμία εταιρεία πετρελαιοειδών. Για τον καθορισμό των τιμών απαιτείται η έγκριση από το Συμβούλιο με πλειοψηφία 3/4 των ψήφων, ως εκ τούτου οι επιχειρήσεις της Shell και Esso μπορούν να είναι αντίθετες με αποφάσεις που αντίκεινται στα συμφέροντά τους.

[1] ΕΕ αριθ. L 37 της 10. 2. 1982, σ. 29.
[2] ΕΕ αριθ. L 229 της 5. 8. 1982, σ. 38.

Εντούτοις ο Υπουργός Οικονομικών διατηρεί από το 1963, βάσει συμβάσεως με την Gasunie, το δικαίωμα να εγκρίνει τις τιμές πωλήσεως και τους όρους παράδοσης για τις προμήθειες στις δημόσιες επιχειρήσεις των Κάτω Χωρών, ενώ για τις άλλες προμήθειες, η έγκριση περιορίζεται στο επίπεδο των τιμών. Ο υπουργός διατηρεί επίσης το δικαίωμα να εγκρίνει τις επενδύσεις σε αγωγούς και άλλα μέσα μεταφοράς και αποθήκευσης, καθώς και το σχέδιο παροχής αερίου. Πράγματι, η ολλανδική κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι οι όροι και οι τιμές της Gasunie πρέπει να εγκριθούν από τον Υπουργό Οικονομικών και ότι η Gasunie δεσμεύτηκε να μην συνάψει συμφωνία για την παράδοση αερίου σε τιμή που δεν ανταποκρίνεται στο ύψος της τιμής που εγκρίθηκε τελευταία από τον υπουργό για την ομάδα των ενδιαφερομένων αγοραστών τη στιγμή της σύναψης αυτών των συμφωνιών. Το δικαίωμα αυτό του υπουργού εντάσσεται στο πλαίσιο των ελέγχων που ασκούνται κανονικά στον τομέα των τιμών.

Ο Υπουργός Οικονομικών διαθέτει, εξάλλου, ορισμένες εξουσίες στο θέμα της τιμής του αερίου. Δυνάμει του άρθρου 2 του νόμου της 19ης Δεκεμβρίου 1974 (1) περί ρυθμίσεως των τιμών και τιμολογίων για την παράδοση του φυσικού αερίου (νόμος για τις τιμές του φυσικού αερίου), ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί στην περίπτωση του το αέριο παραδίδεται σε τιμή που, κατά την άποψή του είναι κατώτερη από την αξία του αερίου, να απαγορεύσει την άμεση ή έμμεση παράδοση του φυσικού αερίου εντός ή εκτός των Κάτω Χωρών σε τιμή χαμηλότερη από εκείνη που καθορίζεται από τον ίδιο· σύμφωνα με το άρθρο 2 παράγραφος 3 του ίδιου νόμου, ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί να καθορίσει διαφορετικές τιμές για διαφορετικές κατηγορίες αερίου. Εντούτοις, σύμφωνα με τις πληροφορίες της ολλανδικής κυβέρνησης ο νόμος αυτός, που εξακολουθεί να ισχύει, δεν έχει μέχρι τώρα εφαρμοστεί.

6. Οι Κάτω Χώρες:

α) εξασφαλίζουν αυτή τη στιγμή:

— το 75 % της κοινοτικής παραγωγής σε θερμοκήπια αγγουρακιών και αγγουριών,

— το 40 % σαλάτας, και

— το 65 % τομάτας·

β) εξάγουν:

— το 91 % της τοματοπαραγωγής τους,

— το 68 % της παραγωγής τους σε αγγουράκια και αγγούρια,

— το 84 % της παραγωγής τους κομμένων ανθέων.

Από τις εξαγωγές αυτές, η Γερμανία απορροφά μόνη:

— το 55 % των εξαγωγών τομάτας,

— το 73 % των εξαγωγών αγγουρακιών και αγγουριών,

— το 62 % των ανθέων και μπουμπουκιών ανθέων.

Οι ολλανδικές εξαγωγές ανθέων ασκούν αυξανόμενη πίεση στη γερμανική αγορά από το 1975. Οι εξαγωγές αυτών των προϊόντων προς το Ηνωμένο Βασίλειο, τη Δανία, το Βέλγιο και τη Γαλλία αυξήθηκαν σημαντικά από το 1974.

7. Τα έξοδα θέρμανσης αποτελούν σημαντικό στοιχείο (25 με 30 %) των εξόδων παραγωγής λαχανικών και ανθέων που καλλιεργούνται σε θερμοκήπια.

Τα έξοδα αυτά διαφέρουν πολύ από ένα κράτος μέλος στο άλλο, ανάλογα με τα καύσιμα που χρησιμοποιούνται στον τομέα καλλιέργειας κηπευτικών κάθε κράτους μέλους και τις διαφορετικές μεθόδους που υπάρχουν στα κράτη μέλη όσον αφορά τη διαμόρφωση των τιμών των προϊόντων πετρελαίου.

II

1. Βάσει της κοινοποίησης που έκανε στις 4 Οκτωβρίου 1984 η ολλανδική κυβέρνηση για το νέο συμβόλαιο που έχουν συνάψει μεταξύ τους η Gasunie, η Vegin και η Landbouwschap, η Επιτροπή, ύστερα από έναν προκαταρκτικό έλεγχο, διαπίστωσε ότι η ύπαρξη προτιμησιακής τιμής για το φυσικό αέριο που καταναλώνεται στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών στις Κάτω Χώρες, παρέχει στον τομέα αυτό πλεονέκτημα που θίγει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και νοθεύει τον ανταγωνισμό και ότι το πλεονέκτημα αυτό αποτελεί ενίσχυση που δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης. Ως εκ τούτου κίνησε, για το θέμα αυτό, στις 27 Νοεμβρίου 1984 τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ (2).

2. Η ολλανδική κυβέρνηση απάντησε στην Επιτροπή, στις 21 Δεκεμβρίου 1984, ότι η ειδική τιμή για το φυσικό αέριο που χρησιμοποιείται στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών είναι αποτέλεσμα συμβάσεως μεταξύ της Gasunie, της Vegin και της Landbouwschap και δεν μπορεί να εξομοιωθεί με κρατική ενίσχυση.

Επιπλέον, η ολλανδική κυβέρνηση πρόβαλε στη θέση που έλαβε, καθώς και στις απαντήσεις της 3ης Ιανουαρίου και 1ης Φεβρουαρίου 1985 προς τις ερωτήσεις τις οποίες έθεσε η Επιτροπή, τα εξής επιχειρήματα:

α) η οικονομική κατάσταση έχει ουσιαστικά αλλάξει από το 1982. Παρά το γεγονός ότι μακροπρόθεσμα η τιμή του αερίου πρέπει καταρχήν να συνεχίσει να θεωρείται ως συνδεδεμένη με την τιμή των προϊόντων πετρελαίου, φαίνεται αναγκαίο, προσωρινά, να ληφθεί υπόψη ο ανταγωνισμός του άνθρακα·

β) η τιμή του βαρέος μαζούτ αυξήθηκε σημαντικά, γεγονός που οφείλεται κατά ένα μεγάλο μέρος στην ανοδική εξέλιξη του δολαρίου ΗΠΑ. Αναμένεται όμως να σημειώσει πτώση στο προσεχές μέλλον· και είναι προς το συμφέρον των συμβαλλομένων μερών να σταθεροποιήσουν την τιμή του αερίου που, αν μη τι άλλο, αντανακλά την εξέλιξη αυτή της τιμής του βαρέος μαζούτ·

γ) η τιμή του αερίου έφθασε σε τέτοιο ύψος που σε όλη την Ευρώπη οι καλλιεργητές δενδροκηπευτικών βρίσκουν πιο ενδιαφέρουσα τη χρησιμοποίηση του άνθρακα αντί του αερίου ή του βαρέος μαζούτ για να θερμάνουν τα θερμοκήπια· πράγματι, οι τιμές του

(1) *Staatsblad* αριθ. 765.

(2) SG(84) D/15.264.

άνθρακα σε αντίθεση με εκείνες του μαζούτ και του αερίου έχουν σημειώσει πτώση. Το μέρος του άνθρακα σε σχέση με τα υπόλοιπα καύσιμα που χρησιμοποιούνται στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια αυξήθηκε στις διάφορες γειτονικές χώρες των Κάτων Χωρών μεταξύ του 1980/81 και 1984 από 5 % περίπου σε 20 % · στις Κάτω Χώρες, ο αριθμός των εκμεταλλεύσεων που άρχισαν να χρησιμοποιούν άνθρακα αυξήθηκε από 1 σε 22 (επί συνόλου 8 000) κατά τη διάρκεια της ίδιας περίπου περιόδου ·

δ) η υποκατάσταση άλλων καυσίμων με άνθρακα έγινε ελκυστική για ορισμένες ολλανδικές εκμεταλλεύσεις καλλιέργειας οπωροκηπευτικών όταν η τιμή του αερίου ανέβηκε στα 37 έως 38 cents/m³ περίπου · με μια τιμή υψηλότερη από 42 έως 43 cents/m³ η υποκατάσταση αποτελεί πια μια αυτονόητη επιλογή για ένα σημαντικό μέρος χρηστών. Είναι, επομένως, ανάγκη για την Gasunie να μειώσει τις τιμές του αερίου για να μην χάσει πελάτες. Επίσης γίνεται διαπραγμάτευση για τις τιμές του αερίου με τις χώρες που αγοράζουν αέριο ·

ε) η τιμή του αερίου που χρησιμοποιείται στη βιομηχανία σημείωσε επίσης πτώση κατά το πρώτο τρίμηνο του 1985 για τους λόγους που αναφέρονται παραπάνω, παρόλα αυτά σε μικρότερο βαθμό απ' ό,τι στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών. Πράγματι, κατά το πρώτο τρίμηνο του 1985 η μείωση της τιμής του αερίου σε σχέση με την τιμή που υπολογίζεται επί της τιμής του βαρέος μαζούτ είναι 3 % για τη βιομηχανία, ενώ για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών είναι 12 %. Η διαφορά αυτή στη μείωση δικαιολογείται από το γεγονός ότι ο άνθρακας ενδείκνυται περισσότερο για τη βιομηχανία για τους εξής λόγους:

— οι καυστήρες θα πρέπει να αντικατασταθούν στο άμεσο μέλλον σε 60 % περίπου των ολλανδικών εκμεταλλεύσεων καλλιέργειας δενδροκηπευτικών,

— το ποσοστό των εξόδων των καυσίμων είναι ελάχιστο για τη βιομηχανία · άρα η αλλαγή είναι πιο ενδιαφέροσα για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών,

— η εξοικονόμηση ενέργειας είναι πιο επιτακτική στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και λιγότερο στη βιομηχανία · η τελευταία μπορεί να επιτύχει μεγαλύτερη εξοικονόμηση απ' ό,τι με τη χρησιμοπίηση άνθρακα,

— η συμπληρωματική εργασία για τη χρησιμοποίηση του άνθρακα μετράει λιγότερο για μία οικογενειακή εκμετάλλευση καλλιέργειας δενδροκηπευτικών απ' ό,τι για τη βιομηχανία,

— η περίοδος απόσβεσης που απαιτείται στη βιομηχανία είναι δύο έως τρία χρόνια, ενώ στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών είναι πέντε χρόνια.

3. Πολλά κράτη μέλη καθώς και άλλοι ενδιαφερόμενοι ανακοίνωσαν τις παρατηρήσεις τους στην Επιτροπή. Θεωρείται από όλους, εκτός από την Landbowschap (Κάτω Χώρες), ότι η προτιμησιακή τιμή του φυσικού αερίου προς όφελος της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών στις Κάτω Χώρες αποτελεί ενίσχυση, σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης, που είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά από το γεγονός οτι θίγει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και νοθεύει τον ανταγωνισμό ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις. Εξάλλου, εκφράσθηκαν ζωηρές ανησυχίες ως προς τις αρνητικές συνέπειες που κινδυνεύει να προκαλέσει αυτό το μέτρο για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών σε άλλα κράτη μέλη. Στις συνόδους του Συμβουλίου τον Οκτώβριο, Νοέμβριο και Δεκέμβριο 1984, καθώς και Ιανουάριο 1985, πολλά κράτη μέλη εξέφρασαν πάλι τις ανησυχίες τους και κατέστησαν γνωστές τις αυξανόμενες πιέσεις που δέχονται εκ μέρους των δικών τους καλλιεργητών δενδροκηπευτικών λόγω του θεωρούμενου αθέμιτου ανταγωνισμού των ολλανδών καλλιεργητών δενδροκηπευτικών.

III

1. Σύμφωνα με το άρθρο 31 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1035/72 και το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 234/68, τα άρθρα 92 έως 94 της συνθήκης ΕΟΚ εφαρμόζονται στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών.

Σύμφωνα με το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ μία ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά στο μέτρο που θίγει τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών, αν χορηγείται από το κράτος ή από τους πόρους του κράτους — με οποιαδήποτε μορφή — και νοθεύει ή απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό ευνοώντας ορισμένες επιχειρήσεις ή ορισμένες παραγωγές.

Οι τιμές με τις οποίες παραδόθηκε το φυσικό αέριο στους ολλανδούς καλλιεργητές δενδροκηπευτικών μπορούν να θεωρηθούν σαν προτιμησιακή τιμή. Μία προτιμησιακή τιμή εμπίπτει στην απαγόρευση του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ, όταν συγκεντρώνει τα εξής στοιχεία:

— είναι προς όφελος ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων παραγωγών που ανταγωνίζονται επιχειρήσεις ή παραγωγές άλλων κρατών μελών, και των οποίων τα προϊόντα αποτελούν αντικείμενο ενδοκοινοτικών συναλλαγών,

— έχει επιβληθεί από τις δημόσιες αρχές,

— οδηγεί σε αντισταθμιστική καταβολή του κράτους στην εταιρεία διανομής ή σε μείωση των κρατικών εσόδων.

2. Η ύπαρξη της προτιμησιακής τιμής για το φυσικό αέριο υπέρ της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών στην Ολλανδία αποτελεί μόνιμο πλεονέκτημα για τον τομέα αυτό. Δεδομένου ότι υπάρχουν και βιομηχανικοί τομείς που τείνουν να αντικαταστήσουν το φυσικό αέριο με τον άνθρακα, η διαφορά μεταξύ της μείωσης της τιμής του αερίου που χορηγείται στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών σε σχέση με τη μείωση στο βιομηχανικό τομέα δεν είναι δικαιολογημένη. Μια τέτοια διαφοροποίηση για να είναι νόμιμη πρέπει να στηρίζεται σε κριτήρια αντικειμενικά και δυνάμενα να επαληθευτούν.

3. Πριν να εξεταστεί το μέτρο από αυτή την οπτική γωνία, πρέπει να διαπιστωθεί εάν πρόκειται για κρατική ενίσχυση ή ενίσχυση που χορηγείται από κρατικούς πόρους· για τον σκοπό αυτό, είναι αναγκαίο να προσδιοριστεί ακριβώς η φύση της κρατικής παρέμβασης.

Το κράτος κατέχει κατά ένα μέρος, μέσω των Staatsmijnen — δημόσια επιχείρηση με εμπορικό καθεστώς — 50 % το κεφαλαίου της Gasunie· εντούτοις, δεν έχει το μεγαλύτερο μέρος του κεφαλαίου ούτε διαθέτει την αποφασιστική πλειοψηφία όταν πρόκειται να ληφθούν αποφάσεις στο θέμα των τιμών.

Εξάλλου, οι τιμές αρχίζουν να ισχύουν αφού εγκριθούν από το υπουργείο των οικονομικών. Ακόμα κι αν η έγκριση αυτή εντάσσεται στο γενικό πλαίσιο των εξουσιών που διαθέτει ο υπουργός, εντούτοις το κράτος έχει την εξουσία να επηρεάσει το επίπεδο των τιμών· πράγματι, απ' ό,τι αναφέρθηκε από την ολλανδική κυβέρνηση προκύπτει ότι η Gasunie ανέλαβε με σύμβαση την υποχρέωση «να μη συνάψει συμφωνίες για την παράδοση αερίου, που δεν συμφωνούν με το επίπεδο των τιμών που έχει τελευταία εγκριθεί από τον υπουργό για την ομάδα των ενδιαφερόμενων αγοραστών τη στιγμή της σύναψης των συμφωνιών αυτών». Συνάγεται λοιπόν το συμπέρασμα ότι το κράτος είναι εκείνο που μπορεί τελικά να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό και μόνο με veto να προσδιορίσει το πλεονέκτημα για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών.

Επιπλέον, όσον αφορά την τιμή καλλιέργειας δενδροκηπευτικών, η Gasunie λαμβάνει υπόψη τις οικονομικές επιταγές που της υπαγορεύει το ολλανδικό κράτος.

4. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται από την εξέταση των τιμών που εφαρμόζονται από την επιχείρηση αντί για το φυσικό αέριο. Πράγματι, με μια κανονική οικονομική προσέγγιση διαπιστώνεται ότι δεν υπάρχουν λόγοι να υπάρχει μια τόσο ευνοϊκή τιμή για τους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών.

5. Όσον αφορά τη διαφορά στις τιμές για την οποία γίνεται λόγος στο σημείο III. 2, δεν υπάρχει αντίρρηση γενικά στο να γίνεται διάκριση από μια επιχείρηση ιδιωτική ή δημόσια στις τιμές της σύμφωνα με τη χρήση του προϊόντος που η επιχείρηση πωλεί· ωστόσο, οι διακρίσεις αυτές θα έπρεπε να βασίζονται σε οικονομικούς λόγους υγιείς και κατανοητούς, όπως η εξασφάλιση της ανταγωνιστικότητας του αερίου στις διάφορες αγορές χρησιμοποίησής του και σε μια βάση που δεν θα κάνει διακρίσεις μεταξύ των καλλιεργητών δενδροκηπευτικών και των άλλων καταναλωτών σε παρόμοια κατάσταση.

Δεν είναι όμως αυτή η κατάσταση στην πραγματικότητα.

α) Σύμφωνα με την αρχή μιας συνεκτικής και διαφανούς τιμολόγησης, η τιμή του αερίου που παραδίδεται στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών θα έπρεπε να εξελιχθεί κανονικά κατά τρόπο ανάλογο με αυτήν που καταβάλλεται από την αντίστοιχη ολλανδική βιομηχανία η οποία χρησιμοποιεί φυσικό αέριο. Μέχρι στιγμής η πολιτική που ακολουθούσαν οι Κάτω Χώρες συνίστατο στην ευθυγράμμιση της τιμής του αερίου με την τιμή των προϊόντων πετρελαίου.

Η ολλανδική κυβέρνηση δηλώνει ότι δεν μπορεί να εγκαταλείψει αυτή την αρχή. Έτσι η νέα σύμβαση θα εφαρμοστεί μόνο για μια περιορισμένη περίοδο και θα περιλαμβάνει μια αντισταθμιστική ρήτρα.

Ωστόσο, η τιμή που ισχύει τώρα καθορίστηκε με βάση την αταγωνιστική κατάσταση του αερίου σε σχέση με τον άνθρακα. Η χρησιμοποίηση ενός άλλου καυσίμου από το βαρύ μαζούτ δεν συναντά αντιρρήσεις αρχής, ακόμα κι αν από την άποψη της ενεργειακής πολιτικής της Κοινότητας τίποτα δεν αντιτίθεται στην αύξηση της κατανάλωσης του άνθρακα. Ωστόσο, θα έπρεπε, στην περίπτωση αυτή, η αλλαγή αυτή να δικαιολογείται σε οικονομικό επίπεδο και να εφαρμόζεται χωρίς διακρίσεις· για το σκοπό αυτό, πρέπει να επαληθευτεί ότι η χρησιμοποίηση του εν λόγω καυσίμου δεν υπερβαίνει τα αντικειμενικά χαρακτηριστικά των διαφόρων καυσίμων, και τούτο, ούτε όσον αφορά τις σχέσεις των τιμών, ούτε τις πραγματικές δυνατότητες υποκατάστασης.

Η ανταγωνιστικότητα του άνθρακα δεν λαμβάνεται υπόψη παρά μόνο προσωρινά, επειδή η σύμβαση αυτή περιορίζεται σε ένα έτος και η ολλανδική κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι θέλει να διατηρήσει την αρχή μιας αλληλοεξάρτησης μεταξύ των τιμών του αερίου και των προϊόντων πετρελαίου. Το καθεστώς που ισχύει τώρα δεν είναι, επομένως, μόνιμο και η μελλοντική στάση της ολλανδικής κυβέρνησης είναι αβέβαιη.

Ένα τέτοιο προσωρινό σύστημα έχει μικρότερη μόνο επίδραση στην συμπεριφορά των κατόχων θερμοκηπίων στην προτίμησή τους για ένα σύστημα θέρμανσης με άνθρακα. Επομένως, αμφιβολίες ως προς την οικονομική σημασία και τον κύνδυνο που αντιπροσωπεύει η χρησιμοποίηση του άνθρακα στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών φαίνονται δικαιολογημένες όσον αφορά την τιμή του αερίου την οποία ορίζει η ολλανδική κυβέρνηση· ωστόσο, η επιχειρηματολογία στερείται συνοχής.

Ακόμα και η καθιέρωση του συστήματος αντιστάθμισης από ένα τρίμηνο στο άλλο, που αναφέρεται στο σημείο I.4, αποκλείει τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι διατηρείται η αρχή της αλληλοεξάρτησης μεταξύ του αερίου και του βαρέος μαζούτ. Πράγματι, δεδομένου του σημερινού ύψους της τιμής του βαρέος μαζούτ, είναι απίθανο να εφαρμοστεί πραγματικά αυτό το σύστημα αντιστάθμισης.

β) Για να δικαιολογηθεί μια προσωρινή παρέκκλιση από την αρχή αυτή, η ολλανδική κυβέρνηση προβάλλει το επιχείρημα ότι οι τιμές του βαρέος μαζούτ εξελίχθηκαν κατά τρόπο ασταθή επηρεασμένες αισθητά από την ανοδική εξέλιξη της αξίας του δολαρίου των ΗΠΑ· αυτή η εξέλιξη δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μόνιμη· προβλέπεται πιθανή πτώση της τιμής αγοράς στο άμεσο μέλλον και, επομένως, είναι αναγκαία η λήψη ενός μέτρου που θα εξασφαλίσει την σταθερότητα των τιμών.

Η σταθερότητα των τιμών είναι ευκταία αν και είναι απορίας άξιον το ότι μια ιδιωτική επιχείρηση δεν φροντίζει να επωφεληθεί από ένα πλεονέκτημα που της προσφέρει η αγορά.

Η ολλανδική κυβέρνηση αναφέρει, επιπλέον, ότι υπάρχει πλεόνασμα προσφορών στην ευρωπαϊκή αγορά του αερίου που προκαλεί στην Gasunie προβλήματα διάθεσης. Στο πλαίσιο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι η ολλανδική κυβέρνηση, μη επιβραδύνοντας την εξάντληση των κοιτασμάτων, δεν φαίνεται να επιθυμεί τη μείωση του επιπέδου παραγωγής του φυσικού αερίου.

Ωστόσο, τα επιχειρήματα αυτά δεν ισχύουν μόνο για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών. Εάν η μείωση της τιμής, λοιπόν, χρησιμεύει στο να διατηρηθεί η πελατεία, τότε επιβάλλεται μείωση και στους άλλους τομείς χρησιμοποίησης. Εξάλλου, ο καθορισμός των τιμών του αερίου σε διαφορετική βάση στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και στους άλλους τομείς βιομηχανικής χρησιμοποίησης αντίκειται στην αρχή της ίσης μεταχείρισης, όπως θα προέκυπτε από μια συνεκτική προσέγγιση βασισμένη στον άνθρακα.

Η ολλανδική κυβέρνηση δεν μπόρεσε να αποδείξει με αριθμητικά στοιχεία ότι η διαφορά μεταξύ της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και των άλλων βιομηχανικών τομέων είναι δικαιολογημένη.

γ) Είναι αλήθεια ότι η ολλανδική κυβέρνηση υπογραμμίζει τον κίνδυνο αυξανόμενης χρησιμοποίησης του άνθρακα αντί του αερίου για τη θέρμανση των θερμοκηπίων. Ωστόσο, δεν υπάρχει πειστικό επιχείρημα που να δικαιολογεί τη διαφορετική μεταχείριση που υπάρχει στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και στους άλλους συγκρίσιμους βιομηχανικούς τομείς.

Είναι σαφές ότι για ορισμένους βιομηχανικούς τομείς υπάρχει και ο κίνδυνος τάσης χρησιμοποίησης του άνθρακα. Συνεπώς, η απόφαση να προσφερθεί μια χαμηλή προτιμησιακή τιμή μόνο στους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών αποτελεί διάκριση εις βάρος αυτών των τομέων. Ένα άλλο στοιχείο που μπορεί να ληφθεί υπόψη κατά τον καθορισμό των τιμών ενεργείας, είναι το κόστος παράδοσης. Στην περίπτωση της ολλανδικής καλλιέργειας δενδροκηπευτικών, το κόστος αυτό είναι υψηλότερο απ' ό,τι στη βιομηχανία. Συνεπώς, το στοιχείο αυτό κόστους, αντίθετα, δεν δικαιολογεί τη διαφορά τιμής μεταξύ του τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών και του βιομηχανικού τομέα.

6. Εν πάση περιπτώσει, η τιμή που συμφωνήθηκε μεταξύ της Gasunie και της Landbouwschap δεν αντικατοπτρίζει την ανταγωνιστική κατάσταση που υπάρχει μεταξύ του άνθρακα και του αερίου στην καλλιέργεια δενδροκηπευτικών. Πράγματι, μια εξέταση των οικονομικών όρων που λαμβάνει υπόψη:

— τα πλέον πρόσφατα στοιχεία,

— μια μεσαίου μεγέθους εκμετάλλευση καλλιέργειας δενδροκηπευτικών (επιφάνειας 15 000 m²— κατανάλωσης 650 000 m³ αερίου ανά έτος) και μια μεγάλη εκμετάλλευση (επιφάνειας 40 000 m²— κατανάλωσης 1 600 000 m³ αερίου ανά έτος),

— επενδύσεις που έγιναν είτε λόγω ανάγκης αντικατάστασης του καυστήρα είτε για να επωφεληθούν από τα πλεονεκτήματα των δαπανών λόγω χρησιμοποίησης του άνθρακα,

— τη διαφορά του κόστους επενδύσεων μεταξύ μιας εγκατάστασης αερίου και εγκατάστασης άνθρακα,

— κρατικά χρηματοδοτικά κίνητρα (επιδοτήσεις που χορηγούνται στις επενδύσεις βάσει του WIR),

— μια περίοδο απόσβεσης των επενδύσεων πέντε χρόνων,

— τη διαφορά της τιμής μεταξύ του φυσικού αερίου και του άνθρακα,

— την απόδοση των εγκαταστάσεων,

— τα έξοδα εκμετάλλευσης (συντήρησης ηλεκτρικού ρεύματος εργατικού δυναμικού),

— τις απαιτήσεις της προστασίας του περιβάλλοντος,

οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η τιμή εξισορρόπησης, δηλ. η τιμή με την οποία επιτυγχάνεται ισορροπία στους όρους ανταγωνισμού μεταξύ του αερίου και του άνθρακα χωρίς να υπάρχει πλεονέκτημα ή μειονέκτημα για το ένα ή το άλλο, κυμαίνεται μεταξύ 43 και 44,3 cents/m³. Μ' αυτό το επίπεδο τιμών, οι επιχειρήσεις θα προτιμήσουν το φυσικό αέριο για τους εξής κύριους λόγους: ευκολία χρήσεως του φυσικού αερίου, μικρότερη βασική επένδυση χωρίς κανένα πρόβλημα αποθεματοποίησης ούτε περιβάλλοντος. Η τιμή που θα αποτελούσε σημαντικό κίνητρο για τη χρησιμοποίηση του άνθρακα κυμαίνεται, στη καλύτερη περίπτωση, από 46,5 cents/m³ για μια μεσαία εκμετάλλευση έως 47,5 cents/m³ για μια μεγαλύτερη εκμετάλλευση. Στην τελευταία αυτή ψαλίδα που υπολογίζεται με βάση το κρίτηριο χρόνου επιστροφής πέντε χρόνων, προβλέπεται ότι το 30 % του φυσικού αερίου που καταναλώνεται από τον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών θα αντικατασταθεί από τον άνθρακα σε λιγότερο από τρία χρόνια. Από αυτό προκύπτει ότι η τιμή που ισχύει από την 1η Οκτωβρίου 1984 τοποθετεί το φυσικό αέριο σε αισθητά πλεονεκτική θέση· πράγματι, η τιμή αυτή είναι κατώτερη από την τιμή εξισορρόπησης και κατά πολύ χαμηλότερη το ορίου από το οποίο μπορεί να γίνει αισθητή μεταστροφή προς τον άνθρακα.

Η τιμή του αερίου για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών είναι επομένως πολύ χαμηλή και άνιση.

Έτσι, κανένα από τα επιχειρήματα της ολλανδικής κυβέρνησης δεν εδωσε μια οικονομική αιτιολόγηση για την προτιμησιακή μεταχείρηση που εφαρμόζεται από την Gasunie από την 1η Οκτωβρίου 1984 στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών.

7. Υπό τους όρους αυτούς μπορεί να θεωρηθεί ότι η βάση της συμφωνίας του μήνα Οκτωβρίου 1984 είναι η επιθυμία να μειωθεί η τιμή του αερίου για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών. Ο στόχος αυτός δεν μπορεί να ερμηνευθεί από την άποψη μιας κανονικής διαχείρισης μιας ιδιωτικής επιχείρησης· ανταποκρίνεται μάλλον στις ίδιες πολιτικές και οικονομικές επιτακτικές ανάγκες κάθε κράτους. Στην περίπτωση αυτή ενεργώντας μ' αυτόν τον τρόπο, το ολλανδικό κράτος αποποιείται τα έσοδα που θα μπορούσε να έχει από τη συμμετοχή του

στην Gasunie για να παράσχει στους καλλιεργητές δενδροκηπευτικών ένα οικονομικό πλειονέκτημα. Έτσι το εν λόγω πλεονέκτημα προέρχεται από κρατικούς πόρους και το μέτρο πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση.

8. Η επίπτωση αυτής της ενίσχυσης στον ανταγωνισμό και στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές προκύπτει συγχρόνως από τη σύγκριση μεταξύ της ολλανδικής παραγωγής δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια και του συνόλου της κοινοτικής παραγωγής δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια και από την επίπτωση ενός ασήμαντου μάλιστα πλεονεκτήματος στις δαπάνες θέρμανσης. Ακόμη κι αν αυτά τα έξοδα παρουσιάζουν διαφορές από το ένα προϊόν στο άλλο και από το ένα κράτος μέλος στο άλλο, η ολλανδική παραγωγή είναι αρκετά σημαντική ώστε, ακόμα και ένα ασήμαντο πλεονέκτημα σε επίπεδο τέτοιων δαπανών, να έχει επίπτωση επί της τιμής στην παραγωγή. Επομένως, η ολλανδική παραγωγή δενδροκηπευτικών επωφελείται από ένα πλεονέκτημα που επηρεάζει αναγκαστικά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές, και κατά μείζονα λόγο επειδή το μεγαλύτερο μέρος τις ολλανδικής παραγωγής εξάγεται προς τα άλλα κράτη μέλη.

9. Λαμβάνοντας υπόψη τα προηγούμενα, διαπιστώνεται:

— ότι η τιμή που εφαρμόζεται από την Gasunie στον τομέα καλλιέργειας δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια αποτελεί ενίσχυση,

— ότι ευνοεί την ολλανδική καλλιέργεια δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια σε σχέση με άλλους καταναλωτές αερίου στις Κάτω Χώρες,

— ότι νοθεύει τον ανταγωνισμό μεταξύ της καλλιέργειας δενδροκηπευτικών σε ολλανδικά θερμοκήπια και της ίδιας παραγωγής των άλλων κρατών μελών,

— ότι επηρεάζει τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Συνεπώς, η ενίσχυση πληροί τους όρους του άρθρου 92 παράγραφος 1 της συνθήκης.

IV

Το άρθρο 92 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΟΚ προβλέπει ότι είναι καταρχήν ασυμβίβαστες με την έννοια της κοινής αγοράς οι ενισχύσεις που πληρούν τους όρους εφαρμογής του εν λόγω άρθρου. Οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο αυτό που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 2 δεν εφαρμόζονται στην εν λόγω ενίσχυση. Οι παρεκκλίσεις από το ασυμβίβαστο αυτό που προβλέπονται στο άρθρο 3 του εν λόγω άρθρου καθορίζουν τους επιδιωκόμενους προς το συμφέρον των μεμονωμένων τομέων της εθνικής οικονομίας. Οι παρεκκλίσεις αυτές πρέπει να ερμηνευθούν αυστηρά κατά την εξέταση κάθε προγράμματος περιφερειακής ή τομεακής ενίσχυσης ή κάθε ατομικής περίπτωσης εφαρμογής γενικών καθεστώτων ενισχύσεων. Οι παρεκκλίσεις είναι δυνατές μόνο στις περιπτώσεις που η Επιτροπή διαπιστώνει ότι η ενίσχυση είναι αναγκαία για την επίτευξη ενός από τους στόχους που αναφέρονται στις διατάξεις αυτές. Η χορήγηση των εν λόγω παρεκκλίσεων σε ενισχύσεις για τις οποίες δεν προβλέπεται ένα τέτοιο αντιστάθμισμα, θα παρεμπόδιζε τις συναλλαγές μεταξύ των κρατών μελών και θα δημιουργούσε στραβλώσεις στον ανταγωνισμό που είναι αδικαιολόγητες από πλευράς κοινοτικού συμφέροντος και ταυτόχρονα θα συνεπαγόταν αδικαιολόγητα πλεονεκτήματα για ορισμένα κράτη μέλη.

Στην περίπτωση αυτή, η ενίσχυση δεν επιτρέπει να διαπιστωθεί η ύπαρξη ενός τέτοιου αντισταθμίσματος. Πράγματι, ούτε η ολλανδική κυβέρνηση μπόρεσε να δώσει, ούτε η Επιτροπή να διαπιστώσει την ύπαρξη ενός δικαιολογητικού στοιχείου που να αποδεικνύει ότι η ενίσχυση πληροί τους απαραίτητους όρους για την εφαρμογή μίας των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ.

Προφανώς δεν πρόκειται για μέτρο που αποσκοπεί στην προώθηση ενός σημαντικού σχεδίου κοινού ευρωπαϊκού ενδιαφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 92 παράγραφος 3 στοιχείο β), δεδομένου ότι η τιμολόγηση αυτή αντιβαίνει στους στόχους της κοινής ενεργειακής πολιτικής η οποία αποβλέπει κυρίως στην εξοικονόμηση ενεργείας και στην ορθολογική της χρησιμοποίηση.

Δεν πρόκειται ούτε για μέτρο που τείνει στην άρση σοβαρής διαταραχής της οικονομίας του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, κατά την έννοια της ίδιας διάταξης.

Όσον αφορά τις παρεκκλίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 92 παράγραφος 3 στοιχεία α) και γ) σχετικά με τις ενισχύσεις που προορίζονται να προωθήσουν την οικονομική ανάπτυξη περιοχών, καθώς και ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων που αναφέρονται στο στοιχείο γ), πρέπει να διπιστωθεί ότι η ενίσχυση χορηγείται μόνο βάσει των αγορασθεισών ποσοτήτων αερίου, αποκλειομένων των κριτηρίων προσαρμογής ή βελτίωσης της δομής των επιχειρήσεων ή της εξοικονόμησης ενεργείας ή περιφερειακής ανάπτυξης. Κατά συνέπεια, η ενίσχυση πρέπει να θεωρηθεί ως ενίσχυση στη λειτουργία των σχετικών επιχειρήσεων — μορφή ενίσχυσης έναντι της οποίας η Επιτροπή τηρεί καταρχήν αρνητική στάση επειδή η χορήγησή τους δεν υπογορεύεται από τους όρους εκείνους που επιτρέπουν την εφαρμογή των παρεκκλίσεων που προβλέπονται στην παράγραφο 3 στοιχεία α) και γ) του άρθρου 92.

Η εν λόγω ενίσχυση, επειδή δεν πληροί τους όρους εφαρμογής μίας των παρεκκλίσεων του άρθρου 92 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ, πρέπει να καταργηθεί.

Η παρούσα απόφαση δεν προδικάζει τα μέτρα που θα λάβει, ενδεχομένως, η Επιτροπή όσον αφορά την ανάκτηση της προαναφερόμενης ενίσχυσης από τους δικαιούχους καθώς και των χρηματοδοτήσεων της κοινής γεωργικής πολιτικής από το ΕΓΤΠΕ,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Η ενίσχυση την οποία αποτελεί η προτιμησιακή τιμή του φυσικού αερίου που εφαρμόζεται στις Κάτω Χώρες για την καλλιέργεια δενδροκηπευτικών σε θερμοκήπια από την 1η Οκτωβρίου 1984, είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά κατά την έννοια του άρθρου 92 της συνθήκης και, επομένως, πρέπει να καταργηθεί.

Άρθρο 2

Οι Κάτω Χώρες ανακοινώνουν στην Επιτροπή, πριν από τις 15 Μαρτίου 1985, τα μέτρα που έλαβαν για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις του άρθρου 1.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 13 Φεβρουαρίου 1985.

Για την Επιτροπή

Frans ANDRIESSEN

Αντιπρόεδρος